

Sygnatura akt XVIII C 3148/16

(...), dnia 12 października 2016 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 12 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Kurosz

Protokolant: Marcin Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa (...) FINANSE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa z siedzibą w P.
przeciwko A. B.

- o zapłatę 2450,56 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25.4.2016 r. powód (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w P. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej: A. B. kwoty 2.450,56 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona kwota wynika z umowy pożyczki gotówkowej.

/pozew – k. 2-4 /

Strona pozwana nie stawiła się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie. Sąd oddalił powództwo w całości, wydając wyrok zaoczny.

/wyrok k. 25 /

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

(...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w P. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie udzielania pożyczek.

Bezsporne

W dniu 19.12.2015 roku strona pozwana – jako konsument – zawarła z (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w P. – jako przedsiębiorcą – umowę pożyczki nr (...), dotyczącej kwoty 1.818,40 zł, oprocentowanej w wysokości 11 % rocznie, wraz z dodatkowymi opłatami, przewidując całość zobowiązania na sumę 2.921,16 zł, z terminem spłaty: 44 tygodnie oraz kwotą do wypłaty: 1400 zł.

Umowa k. 9 – 10

Pismem z dnia 5 lutego 2016 r. wypowiedziano stronie pozwanej umowę oraz wezwano do zapłaty.

Pismo k. 11, zpo k. 12

W innej toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi sprawie, to jest XVIII Nc 9120/16 – w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu – powód (...) Finanse S.A. powołał się na nabycie wszelkich praw należących wcześniej do (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w P. na skutek **nabycia** przedsiębiorstwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w P. **(art. 55¹ k.c.) a w szczególności wierzytelności, w tym praw wynikających z umów zawartych przez** (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w P. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w tym udzielania kredytów i pożyczek.

W związku z powyższym (...) Finanse S.A. powołując się na nabycie wszystkich wierzytelności powoływał się na swoją legitymację procesową czynną.

Umowa, na podstawie której doszło do nabycia przedsiębiorstwa należącego do (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w P., przewidywała w § 1 ust. 1 lit. a, pkt 3, iż w skład przedsiębiorstwa wchodzi „wierzytelności, a w szczególności prawa wynikające z umów zawartych przez Zbywcę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Okoliczność znana urzędowo

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest w sposób oczywisty niezasadne a jedynym co nie jest wiadome (w znaczeniu – pewne), jest to, czy złożenie przez powoda pozwu nie stanowiło bezprawnej próby wyłudzenia świadczenia (przy pełnej świadomości jego nienależnego charakteru), czy też było jedynie wynikiem rażącej niestaranności w prowadzeniu przedsiębiorstwa i orientowaniu się w swoich sprawach.

Konstrukcja wyroku zaocznego (art. 339 § 1 k.p.c.) nie oznacza, że Sąd zwolniony jest z zastosowania przepisów prawa materialnego. Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, zaś zgodnie z § 2 w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ramach procesu myślowego Sądu prowadzącego do ustalenia, czy w niniejszej sprawie istnieją uzasadnione wątpliwości co do zgodności z prawdą twierdzeń powoda, odwołano się do znanych urzędowo Sądowi faktów z innej sprawy. Dopuszczalność takiego zabiegu została potwierdzona w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2015 r. (III CSK 430,14, LEX nr 1784523), w którym uznano za prawidłowe powołanie się przez sądy I i II instancji na fakty zaczerpnięte z innych spraw masowo wytaczanych przez powoda (w tamtej sprawie chodziło o powiązania kapitałowe i personalne). SN powołał się na art. 228 § 2 k.p.c. i wymóg zwrócenia na rozprawie uwagi stronom na fakty znane sądowi urzędowo.

Wymóg ten został zrealizowany w niniejszej sprawie. W zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy zobowiązano powoda do złożenia pisma procesowego zawierającego wszelkie twierdzenia dowody i zarzuty a jednocześnie zawiadomiono o terminie rozprawy. Powód ani żadna osoba działająca w jego imieniu nie złożyła pisma, nie stawiała się też na rozprawie. Biorąc pod uwagę zasadę kontradiktoryjności, należało uznać, że po stronie Sądu spełnione zostały wszelkie warunki by poinformować stronę powodową o okolicznościach, które Sąd chce wziąć pod uwagę z urzędu. Sąd nie ponosi już odpowiedzialności za to, że strona powodowa nie stawiała się na rozprawie, uniemożliwiając przez to zwrócenie jej na rozprawie uwagi na fakt znany urzędowo.

Oznacza to, że w sprawie pojawiły się wątpliwości, które nakazywały wyciągnięcie konsekwencji prawnych z faktów tak przedstawionych przez stronę powodową jak i znanych Sądowi z urzędu.

Zgodnie z art. 55² k.c. czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo obejmuje wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa, chyba, że co innego wynika z treści czynności prawnej albo przepisów szczególnych. Z umowy załączonej do sprawy XVIII Nc 9120/16 nie wynika, by określone wierzytelności wynikające z umów pożyczek, zawieranych przez powoda jako pożyczkodawcę, były wyłączone z umowy zbycia przedsiębiorstwa.

W konsekwencji należy zatem przyjąć, iż powód – na skutek umowy z dnia 29 lutego 2016 r. zbył w drodze sukcesji uniwersalnej wierzytelności z wszystkich umów pożyczek, tak będących w toku jak i już wypowiedzianych. Jednocześnie z uwagi na datę pozwu i doręczenia przez awizo pozwu stronie pozwanej (późniejszą niż umowa, której przedmiotem było zbycie przedsiębiorstwa powoda), w grę nie wchodził art. 192 pkt 3 k.p.c. zgodnie z którym, z chwilą doręczenia pozwu zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy.

To wszystko prowadzi do oczywistego wniosku, iż w chwili wytoczenia powództwa, powodowi nie przysługiwała wierzytelność, której realizacji domagał się w pozwie. Skutkiem było oddalenie powództwa.